

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна
примірника
16 сот.
На провінції
20 сот.

Виходить щодня
рано крім поне-
ділка.

політична, економічно-суспільна часопись.

(Редакція Руська ч. 3.)

Кабінет Лизогуба уступив!

Київ, 27. VI. 1918.

Як довідується ваш кореспондент, кабінет Лизогуба уступив.

Офіційні оголошення появляються сьогодні вечером або завтра рано.

На давніх становищах осталися: міністер закордонних справ Дмитро Дорошенко, військовий міністер генеральний бунтужний Рогоза, міністер просвіти Василенко і міністер шляхів Бутенко.

В склад нового кабінету мають увійти самі визначні українські самостійники, соц.-фед. і соц.-дем. Соц.-рев. до кабінету не ввійдуть.

Як кандидатів на президента міністрів називають міністра закордонних справ Д. Дорошенка і провідника укр. мирової делегації в переговорах з Росією генерального судю Сергія Шелухина.

Зміна курсу.

Київ, 28. VI. 1918.

Творення нового кабінету доручено укр.-соц.-фед. Дмитрови Маркевичеві. Замітне, що димісія та поручення зложити новий кабінет відбувається дуже незаметно, ще до тепер не має ніяких часописних листок.

До Києва приїхав з Росії Трепов. Так само мали приїхати Мілюков і Родзянко. Всі три мають працювати над утворенням нового правительства для Москви. В який спосіб це правительство осяде в Москві, се покаже будучність. Мають також в злучі з тим перебувати в Києві велика депутація Корнілівців.

Україна не зрікає ся Холмщини.

Берлін. — „Ukrainische Pressbureau“ доносить з Києва: Правительством гетьмана затверджено комісаром для Холмщини п. Скоропис-Йолтуховського, якого іменував був комісарем попередній кабінет Голубовича. В противенстві до польських донесень, Україна не зрештувала з Холмщини і робить старання, щоб перебрати адміністрацію свого краю в свої руки.

Цісар Карло про мир.

Відень. — Представникам чеського союзу Тусарови і Станекови заявили цісар в часі послухання, що мир буде заключений при першій нагоді. В заключенню мира ніхто не може стати Австрії на перешкоді. Австро-Угорщина рішить про мир самостійно.

Українська Державність.

II.

На Україні, 29. червня 1918.

Наступають чорні тмари на Вікраїну. Скрізь побачиш тепер затрівожену українську інтелігенцію і ще більш стурбоване селянство.

Українські політичні організації стоять перед важкими рішеннями, бо бачуть і чують, що далі так не може бути, як є зараз.

Передові укр. круги не можуть спокійно глядіти на майже безмежну русифікацію укр. урядів і укр. військових кадр, — що найтемніші люди царського режиму вирінають один за другим по всіх городах з усіма атрибутами укр. влади, — з урядів зникла не тільки укр. мова але укр. дух, — бувші московські офіцери організують ся, окремими поїздами їдуть над Дніпром з гучною піснею „Боже царя храни“ на устах відносять ся уже тепер до України, — в Києві і Одесі і в інших городах бенкетують гучно антантські агенти, яких кишкати повні, — в Києві чимраз більше Гренго, Мілюкових і інших друзів України, — на чолі укр. православної метрополії явний рос. — мирові переговори з Москвою ідуть дуже повільно, на словах бувають, — укр. преса в місцевих умовах, ніж московська...

Ще гірше на селах. Народ по сьогоднішній день не знає, чи живо буде належати до сих, хто поле засіє, чи може папи заберуть усе. В багатьох повітах поміщики відібрали вже землю. Однак хто засіє її на 1919 рік? Таж у панів нема ні рук робочих, ні потрібного інвентаря! Раді-б папи, аби військо осередніх держав закупило у них тепер живо на пни та примусово селян засіяти панські лани для панів, — але що остать ся тоді селянам думати й ділати?

Земельний закон з примусовим викупом всієї нетрудової землі обіцявав і сам гетьман і гетьманський уряд, але пролет закон, що появил ся на днях, говорить що правда, що від тепер не вільно одній людині набувати більше як 25 десятин, але про примусовий викуп земельних великих посілостей ані слова. Хто схоче, продасть. А хто не схоче — остане поміщиком по старому. А тимчасом розумний, широко подуманий земельний закон (очевидно без соціалізації землі) — се конечно передумова національної державної самостійності України. Тільки на укр. селянстві — на яким більше — можна здвигнути храм самостійної України. Тільки примусовий викуп великої посілостей, хоч-би з задержанем 100—200 десятин як максимального земельного посіда, обезсилить московських і польських мажоратів земельних на Вікраїні, приваже селянство укр., яке впрочім і так знає, що тільки укр. держава може заспокоїти його земельний голод до своєї держави. Такий закон видобуде мільярди селянських карбованців із скринь, оживить кров в цілій молодій державі!

Такого, колись самим гетьманом у всяких розмовах обіцяного закону не видно. Натомість чує, хапчове дварство, замість дяку-

вати Богу і Україні за жите і можливість продажі своїх звичайно силою пастука або протекції набутих латифундій, скрізь піднесло гордо голову і мстить ся тепер люто на селянах, що колись по закону „Ради“, поділили панську землю між себе. Поміщики і дуки жадають високих цін за кождо ушкоджену чи пропащу дрібницю, бють людей, видумують сільські заговори, засипують команди австр. і німецьких військ денунціційними листами.

Се диктує ім їх особистий інтерес і інтерес неділаної Росії та антанті, яким таких агітаторів вічної революції на Україні дуже треба.

На чорнім малюнку теперішніх відносин на Україні є очевидно і ясні краски. Учительські курси для українознавства відбуваються майже всюди, учительські і кооперативні конгреси виявляють велику, стихійну укр. силу, укр. преса росте, укр. книжка знаходить безліч охочих читачів і покупців, народний університет у Києві стає укр. державним університетом, організується у Києві укр. академія наук, укр. театри заявляють ся, де їх досі не було, а заходи отворити укр. оперу, — союз укр. державних організацій стає чимраз ціннішим центром і авторитетом, інтерес народних мас до укр. держави — великий, корпус Натієва має дозвіл поширитись до об'єму одної армії і т. д. Таке військо осередніх держав в багатьох випадках вже зорентувалося в панській хитрості і давних помилках чимраз менше.

Однак піде правди діти, — суб'єктивний а навіть об'єктивний (як можна так сказати) стан сучасної укр. душі на Вікраїні такий схвилюваний, затрівожений, як ніколи досі. Найнеімовірніші чутки знаходять послух. Найдикиші ідеї (навіть такі, при яких мусіла-б потерпіти укр. державність), — знаходять тут і там прихильників.

Такий стан — найліпша вода на проти-український млин. Всі місцеві і проїзні агенти моск. орієнтації стараються ся усіма силами використати сей тривожний стан справ на Вікраїні, разом з горячим укр. державним патріотизмом, для своїх цілей і пруть до кривавої революції на Україні, бо добре знають, що революція мусіла-б тепер довести до анархії, а анархія до „неділаної“.

На підставі докладних відомостей з усіх укр. центрів можу спокійно заявити, що найкритичніша хвиля, о скільки залежала вона від укр. кругів і організацій, минулась. Однак до повного успокоєня, до нормальних відносин життя треба ще, і то негайно, аби ті, що мають тепер дійсну власть на Україні, себто осередні держави, у своїм власнім інтересі якнайскорше могли від себе втекти укр. нарід, що розумний, інтересам укр. селян відповідний земельний закон у свій час заявить ся, — що покищо найближше живо належати-ме до сих, що зорали і засіяти поле, — що про засіви на 1919 рік мають знову подбати селяни, де діди не можуть їх доконати, і що тоді знов живо належати-ме до сівачів, — та що нова укр. міністерія не

терпіти-ме дотеперішньої русифікації на Україні.

Як се станеться, западуть нормальні відносини на Україні. Тоді ніяка сила не буде могла розбити для всієї європейської культури доконечно потрібної трійці: Україна, Німечина, Австро-Угорщина. Всі вони мають великі спільні інтереси. Се очевидна дійсність охоронить східну Європу перед руїною, європейську культуру перед катастрофою і забезпечить національну державу укр. народова, який досі виявив дійсно велику життєву силу і без сумніву став дуже цінним інструментом в європейській політиці.

О. Л.

„Тайний договір в справі поділу Галичини“.

Нарешті удалося польській пресі віднайти „тайний договір в справі поділу Галичини“, підписаний д-ром Зайдлером. Сім шасливцем є краківська „Nowa Reforma“, яка й оголошує той договір в передовиці з 29. червня.

„Тому що Українці — має говорити той страшний документ — признали меншостям замешкалим на Україні, в тім числі і Полякам, велику автономію і можливість культурного розвитку, то й ми, бажаючи в заміну забезпечити культурно-народний розвиток тій часті українського народу, що замешкує територію Австрії, а то задля ще більшого зближення держав, заявляємо, що найдалше до д. 31. липня внесеться до парламенту проект закона про утворення окремого коронного краю з Буковини і тої часті східної Галичини, котру в переважачим числі замешкують Українці. Австрійське правительство уживе всіх конституційних способів, які має до розпорядимости, щоб той проект стався в парламентарній дорозі обов'язуючим законом“.

Так має звучати сертифікат на новий „розбір“ Польщі. Редакція „N. Reform-i“ додає, що зараз по підписанню того акту заложено угорське правительство протест проти того зобов'язання. Протест має бути мотивований „рацією стану угорської держави“.

Підписане сего договору — пише далше „N. Reforma“ се найтяжчий заміт, який польське представництво, а за ним цілий польський загаль, підносить проти правительства д-ра Зайдлера. В сім заміті треба від-

різнити два моменти: сам поділ „нашого“ краю і поминене „нас“ при рішенні про долю „нашого“ краю. Що до самого поділу Галичини то причини, для котрих вважаємо його з нашого становища абсолютно недопустимим (!) і не надаючим ся взагалі до дискусії (!), є так ясні (? які вони?), що нема потреби тут про них говорити.

Дальше застерігає ся редакція проти рішання справи „про нас (?) без нас“.

Поляки вважають польсько-українське питання внутрішньо-галицькою справою, до якої ніхто сторонній не має права втручатись.

Поляки вже заявили, що в неподільній Галичині дадуть Українцям „повну“ автономію. З Українцями бажали Поляки жити завжди в згоді... Не поря, тепер виправді переговорювати з Українцями, бо вони уповні берестейським миром, ставлять тепер нездійснені домагання, але згодом розвіють ся всі їх великі і фантастичні легенди — і тоді прийде певно до польсько-української згоди.

Такий зміст міркувань „N. Reform-i“, викликаних „тайним“ договором. Як бачимо, нічо в них нового, а стара, аж надто вже відома нам звичайна польська пісонька... Добре що нам вже не шкідлива.

Переговори гр. Сільва-Тарука з Українцями.

„N. Wien. Tagblatt“ з дн. 28. пише: Міністер рільництва граф Сільва-Тарука мав вчора розмову з головою Української Парламентарної Репрезентації д-р Петрушевичом і заступником голови д-ром Евгеном Левичем, в якій повідомив їх прох, що одержав від цісаря поручення вести переговори з партіями в цілі досягнення більшої для поладнання державних кончностей. Він просив о повідомлене, чи Українська Парламентарна Репрезентація є схильна приступити до сеї більшості.

Оба послы відповіли, що їх партія лиш тоді буде голосувати за бюджетовою провізорею і воєнними кредитами, коли д-р Зайдлер і далі остане на своїм становищі. Якби однак по думці бажання „Польського кола“ д-р Зайдлер уступив, або одержав наслідника, то сеї останній не може в ніякім случаю числитися на голоси українських послів, позаяк годі о-

спорювати, що причиною упадку д-ра Зайдлера є правдоподібно підписане договору, який забезпечує Українцям поділ Галичини. Також евентуальне обезпечене в задержанню теперішнього політичного курсу не моглоб відвести Українців від сього рішення, позаяк Українці не можуть згодити ся, щоб шеф кабінету надав в наслідок польського диктату. Се також зовсім хибним думати, що в парламенті можна утворити більшість для кончностей державних через сповнене польських домагань в усуненню д-ра Зайдлера. Колиб навіть се могло мати місце при бюджетовій провізорії, то для дозволу на воєнні кредити не дасть ся добути потрібної кількості голосів без Українців.

Міністер рільництва гр. Сільва-Тарука прийняв заяву до відома і освідчив, що передасть монархови звіт із становища Української Парламентарної Репрезентації.

Румунія ратифікує мировий договір.

Букарешт, 29-го червня (Тхб.). — Палата прийняла вчора мировий договір. Сьогодні предложить ся договір сенатови.

Керенський на мандрівці.

Льондон. — Бюро Райтера довідуєсь з певного жерела, що Керенський по однократному побуті в Парижі, поверне до Лондону, а відтак, коли не зайде яка радикальна зміна положення в Росії, удасть ся до Єдинених Держав.

Російське правительство проти Англії.

Комісар для справ заграничних вручив англійському дипломатичному представникови Локкартову ноту, в якій стверджує виступлене Росії з ряду воюючих держав, і приязне її відношене до Англії, якій з боку Росії нічого не загрожує. Тим більше вражує правительство совітів обставина, що в мурманській області знаходять ся англійські і другі уоружені війська, а на мурманським побережжі англійські кораблі воєнні.

Калейдоскоп з України.

(Далі).

На сю тему почала ся дебата.

— „Не дивниця, що Галичан мало видно при роботі; їх тут взагалі не так багато, а тутешніх Українців — хоч дуже їх багато — кілька видно при практичній роботі? Організаційна робота в місті й на селі унала цікавито. Від осени майже нічого не робить ся. А перше був розгін: появляло ся багато нових укр. шкіл, товариств, книг і т. д. Що стало ся? Тепер звальюють уся вину на німецький пастук. Але в дійсності той пастук поза міста не сягає. Чомуж на селі не видно організаційної праці в такій мірі, як давнійше? Хочби на культурнім полі!“

На слідуєчий день рано зустрів ся при свіданню того знаменитого, що прирік мені вияснити тайну української політики, а саме те, чому за П. Ради зпоміж правлячих тоді есерів не дійшли до влади найліпші голови тої партії.

— „Говоріть“, прошу.

— „То, бачите, так. Я тоді не хотів при всіх говорити про се. Просто тому, бо занадто шаную чоловіка, котрий се завинив, шаную за його заслуги на інших полях“.

— „Розумію. Але чи ви вважаєте за можливе, щоб один чоловік взагалі міг спричинити такі річі. Ви-ж самі належали до тих, що говорили, як то не найтутішні голови мають в партіях верх. Пам'ятаєте?“

— „Так. Але тут ходить о дуже великий вплив, який мала одна особа. Се факт,

що вона мала такий вплив. І факт, що добирала собі людей, які, з малими винятками, не досерли до влади серед трудних обставин. Ви се могли заобсервувати й у Галичині, як не раз буває по наших товариствах, редакціях і т. д.: просто не допускають до праці спосібніших людей. Се, що там було на малу скалю, тут стало ся на велику. І мало в наслідок — велику катастрофу“.

— „Алеж ся одна причина чейже не вистарчає...“

— „Були й інші, про які ви вже здебільшого чули. Недокладно, але говорило ся. Все те разом дало такий вислід. Щоб кермувати державними справами, треба мати не багато розуму, але вже тоді, коли держава унорядкована. А так...“

Почали надходити інші знамениті. Я мав знов можливість „поставити“ дискусію на ширшу основу.

— „Як відносять ся Жиди до укр. держави?“ питаю.

— „Жиди за Росією — з комерційних причин, їм до торгівлі потрібна як найбільша держава. Росія тава, якою мусіла-б стати по війні, була-б для них просто ідеальною; черта особистості пропала-б, прийшла-б свобода, а рівночасно хабарництво, яке їм дуже на руку, зовсім не пропаде-б: воно занадто вкорінене. Тимчасом український уряд за П. Ради підпірав кооперацію і носив ся з великими планами на тім полі, яких з природи річи не могли стерпіти Жиди. Відси їх ворожнеча до укр. держави. Жидівський пролетаріат теж був проти української влади: з усіх углів стріляв в українське військо, як

наближали ся большевики. Жиди в дві треті становили большевизм у Києві і інших містах, хоч на чолі тут і там стояли наші й московські гої.“

— „Знаєте, я до приєднання Жидів, їх сприту й рухливості прикладаю найбільшу вагу. Чи не бачите способів на те?“

— „Згодом, як українська школа й культура захопить міста, вони знайдуть ся немов автоматично в рядах інших робітників.“

— „А Поляки?“

— „Вони більш небезпечні, чим Жиди. Їх донкіхотські ідеї в діяспорі не дадуть їм широ злитися з нами. І вони вічно чигатимуть на якісь перевороти, які мали-б посунути межу Польщі бодай по Дніпро. Сі їх донкіхотські мрії ще скріпляє непорядність наших: Полякам дозволено в національній міністерстві зорганізувати собі немов державу в державі. І вони се своє міністерство урядили так, як би завтра мали дістати в свої руки власть над Дніпром аж до моря. Хорі люди.“

— „Що скажете про Великоросію?“

— „Їх т. зв. культура дуже небезпечна для нас. Вона полягає передовсім на розлюзненню родинної й половой моралі. Характеризує їх абсолютна недовіра внутрішньої здержливості, знана у нас під іменем „широкої натури“. І під вплив сеї ноби культури попадає й українська суспільність, особливо від часу революції. Правда, народ держить ся. Але українська інтелігенція підпадає аж до подробиць під вплив великоруської культури.“

(Далі буде).

Російське правительство дає вислів міцному переконанню, що британське правительство відкине міри, спротивляючіся міжнародному положенню Росії і не приневолить робити російського народу виступити проти його волі, в спосіб не згідний з його стремліннями.

Рада совітів не дармує.

В Москві появилася відозва ради совітів до населення, в якій прирікає йому великі припаси харчеві з округів царинського, донського і кубанського в заміні за видержаність і спокій. Рада совітів в своїм оптимізмі йде так далеко, що здавлене сибірського повстання і проломання стремління буржуазії вважало мало що не рішеними фактами. Бувши офіцери російської армії, які хочуть приступити до праці в раді совітів мають запевнені всякі привілеї, а ті, що належать до військ гетьмана Скоропадського, Краснова і сибірського полковника Іванова — мають бути... повішені.

Відправа Керенському.

Роттердам, 30. червня. Видавець льондонських „Daily News“ Гардінер пише омісії Керенського, що слідує:

„Керенський явився нагло серед нас і взиває антанту, щоб вона виступила в Росії, повалила большевиків і zorganizovala російську армію до боротьби з Німцями. Гардінер пригадує, що Укр. Центральна Рада злучилася з Німцями і большевики повели війну проти Німців.“

Якби Керенському удалося самому повалити большевиків і взяти владу в свої руки, то він може поступав би розумніше, як попередно. Держави антанти зробили би зле, як би вони зі своїми військами пішли до Росії поборювати якусь партію. Навіть якби большевики згодилися на висилку англійських військ до Росії, то і тоді не вказаним вмішуватись у внутрішні справи Росії. Як має упасти влада большевиків, то се мусить статися із внутрі, а як большевики удержать ся, то се буде свідомою волею російського народу — і держави антанти мусять захватитись нестримно!

Австрія ратуєть ся Німечині.

Відень. — Тому, що теперішнє прожиттєве положення довело до просто неборимих трудностей, вислав цісар Карло до цісаря Вільгельма писмо, котре 26-го червня вручив цісареві Вільгельмови кн. Фіртенберг. На підставі розпорядків, виданих німецьким цісарем по відібранню того писма, відбула ся в головній квартирі і серед міродатних кругів в Берліні конференція, в котрій взяв участь угорський міністер для проживлення кн. Віндлішгреп і представник ц. і к. начальної команди. Завдяки почини обох монархів початі переговори довели до повного порозуміння, що до спільного планового уживання всіх засобів збіга аж до нових жнив.

Міжнародний торговельний союз.

Амстердам, 30. червня. „British New“ довідують ся, що на слідуєчий тиждень збирає ся в Лондоні конференція парламентарних торговельних комісій держав антанти в цілі обмірковання плану боротьби з німецькою торгівлею після війни. Буде предложений проект міжнародного торговельного союзу. В конференції возмуть участь представники Англії, Франції, Італії, Бельгії, Сербії, Португалії. Сполучені Держави Америки будуть присутні неофіційно.

До трагедії чорноморської флотії.

Мировий договір заключений в Бресті між Росією і осередними державами передвиджує, що російські військові кораблі або будуть переведені в російські пристані, де остануть аж до загального заключення мира, або, наколи не будуть могли добити ся до російських пристаней, будуть розоружені у чужих. Одинокий виїмок становила флотія чорноморська, яка переступила се розпорядженню. З обсадженом Криму і Севастополя стали дальші кроки проти берестейського мира з боку військових кораблів чорноморської флотії зупинені. Найважнішою справою чорноморської флотії був би поворот її в українські пристані. Поміж залогом цих кораблів не було згоди що до цього і як вже звісно, жертвою тих ріжниць в поглядах налічалося найлучші кораблі чорноморської флотії.

Петроград має належати до Фінляндії?

Кпів. „Кієвская Мысль“ доносить: Фінляндські буржуазійні часописи з 12. червня розписують ся про утворення великої Фінляндії, в котрій оклад входилиби: Корелія і петроградська губернія враз з Петроградом і мурманським побережжям.

До румунсько-жидівського питання.

Як відомо, міністер Бальфур подав до відомо англійського сіоністичного союзу запевнене свого правительства іти на руку новій еманципації румунських Жидів. Воно стверджує, що договір з осередними державами в Бухаресті дає менше, чим се, до чого ся зобов'язало румунське правительство перед коаліцією.

Дипломатичним кругам Австрії не повелось сеї справи успішно рішити. Мировий договір, на який числив гр. Чернін, був заключений без нього і приніс Жидам 20 пр. рівноуправлення, і то такого, яке можна румунським властям легко пересунути на менший відсоток. Супроти такого стану річий сотки тисяч Жидів попало в нещастя і повага осередних держав потерпіла. З одного боку зустрічають їх догани антисемітів, з другого гнів розчарованих в своїх надіях Жидів цілого світа. Тепер Англія квапить ся виправити несправедливості, а Бальфур прирікає, впрочім логічне до переведення освободжених румунських Жидів. Успіхи своїх трудів Англія напевне визнає політично як слід.

НОВИНКИ.

— Стипендійні підмоги для молодіжки торговельних шкіл на шкільний рік 1918—19. Українські фінансові інституції призначили фонди на кільканайцять стипендійних підмог на шкільний рік 1918—19, для незаможної молодіжки торговельних шкіл.

Підмоги стипендійні будуть уділені у висоті по 400 до 1000 корон на шкільний рік 1918—19.

На засіданню Видму Ради Краєвого Союзу ревізійного з 27 червня с. р. відпоручники дотичних інституцій постановили, що стараючи ся о сеї підмоги мають:

1) В ревізії найдалше до 20 липня 1918 р. внести умотивоване подане без стемплі до Краєвого Союзу ревізійного укр. стоваришень у Львові (Домініканська 11).

2) Залучити до подання метрику хресту, добре шкільне свідомство, на случай перерви в науді свідомство моральності від парохіального уряду і на окремі аркуши подати імена і назви родичів, їх місце замешкання і побуту, їх занятя і стан мастковий.

Першенство будуть мати незаможні воєнні сироти. До 2-класової торг. школи Тов-а „Просвіти“ у Львові приймавсь сих:

а) що скінчили 14 рік життя, або скінчать його в році прийняття;

б) що скінчили з добрим поступом 6-кл. народної школи або дві перші класи середньої школи, та зложать в Торговельній школі з добрим поступом вступний іспит з української і німецької мови, рахунків, геометрії, географії і науки природи;

в) до сеї Торговельної школи можуть бути прийняті і сі в 14 році життя, що викажуть ся свідомством першого степеня III. класу середньої або віділової школи (і тоді вступного іспиту не складають).

До чотирорічної Академії торговельної вимагає ся укінченого 14 року життя в 1918 році і свідомства укінченої 4 класи середньої школи (гімназії, школи реальної, гімназії реальної) з загальним першим степенем або 3-кл. віділової школи з поступом що найменше добрим. Послідні мають зложити вступний іспит, який буде обіймати мову викладову, арифметику і рахунки.

До Академії експортної і на однорічні курси абітурієнтів вимагає ся свідомство з іспиту зрілості в середній школі (гімназії, реальної школи, реальної гімназії).

Рік шкільний розпочне ся з початком вересня с. р. — З огляду на короткий речиниць внесень поданя до 20. липня 1918 р. треба безпременно подане вносити до Краєвого Союзу ревізійного.

— Цісарева-вдовиця. Російська цісарева-вдовиця дістала дозвіл від Німців виїхати до Данії.

— В Петрограді голод. З Петрограду доносять, що Петроград через чотири дні з черги був позбавлений всякого довозу середників поживи. З 26 вагонів, котрі відійшли з Уфи, а котрі перепустили чеські війська, прийшло до Петрограду тільки 11 вагонів, а решту розграбили земліничі урядники.

— Королі на вигнанню. З Ціріху пишуть, що для Константина, ек-короля Греції рахонні марки не існують. Мати короля, її двір, прислуга, відтак почот короля і прислуга так королівська, як всяких прихвостнів заживає тут ідиличної харчової свободи. Всі, кільки їх там є, їдять в однім дни більше, чим ми через місяць. Шинка, білі хліби, розкішні тіста і стільки молока, що неужите впливають ся, отсе є щоденний харч високопоставлених і їх челяди. Король Константин, сміючи ся, стверджує свою спромогу дістати все: Нам треба лиш гукнути в телефон, а рада ціріхського кантону пришле що треба — й не треба!

— Розмова з царем перед війною. В ціріхській тижневниці „Das Buch“ поміщено розмову одного журналіста з бувшим царем на тему війни в р. 1914. Цар заявляв себе непохитним прихильником мира, но передвиджував, що прийде ся йому рішати за війною. Про ціс. Вільгельма мав висказати ся, що вірить в його любов мира. За се негодував на Пуанкаре, який приїхавши до Росії скріпив воєнну партію в краю, стремлючи до того, щоб Франції дати „добру війну“. Розмову сю скінчив бувший цар запевненем, що його ніхто не приневолить до винувідженя війни.

Стало ся инакше, а тепер всі відкарають ся від моральної відповідальности.

— Нарада в Тустановичах. З огляду на конечність виїзду депутації наших брутотців до Відня відбуде ся заповіджена на 23-го червня сего року нарада в Тустановичах в неділю дня 7-го липня о г. 3 попол.

— Видавництва А. Хойнацького. В справі книжок, виданих накладом А. Хойнацького треба звертати ся на адресу накладця А. Х. Львів, ул. Листопада 56 партер на ліво.

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 2-го липня 1918.

Нині: 2-го липня гр.-кат.: Юди апост.;
римо-кат.: Пос. Пр. Д.Завтра: 3-го липня: гр.-кат.: Методія;
римо-кат.: Альфреда.Надзвичайні загальні збори
Повітової Спільки господарсько-торговельної
в Бучачі відбудуться в четвер 11-го
липня 1918 о годині 11 перед полуднем в
льокані тов. „Сільський Господар“, ул. Мат-
ковського.На случай браку приписаного комплекту
(§ 47) відбудуться другі загальні збори то-
гож дня з тим самим порядком в поданім
льокані о год. 12 в полудне.

Порядок:

1) Відчитана протоколу з-послідних за-
гальних зборів.

2) Вибір 7 членів надзираючої Ради.

3) Затверджене вибору 3 членів Управи.

4) Зміна статуту §§. 15, 24 і 52.

До участі в загальних зборах управленні
члени, які видали заявлені уділи, § 16 ст.
Бучач, 27-го червня 1918.За Управу Повітової Спільки господарсько-
торговельної в Бучачі:

о. Д. Нестайко,

Стан. Сіак, 177

голова Нада. Ради.

нач. директор.

До послідних подій в Кліві. Фо-
тографічні знімки жовнів розоруженої Нім-
цями „синьої дивізії“ можна набути в обох
унр. книгарнях у Львові.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

Др А. Наглер

вернувся до Бережан і веде даліше свою кан-
целярію адвокатську. 169

Др Анна Френкель

ордионує для жіночих, положничих і дитячих
педуг від 9—12 і від 3—5 в Станиславові, ул.
Казимирівська ч. 44 (ріг Баторого). 171 1—

Адвокат

пошукує рутинизованого кондипієнта. Адреса:
„Підгірє“ в Адм. „Укр. Слова“.

Адвокат і оборонець

Др Роман Перфецький

веде адвокатську канцелярію

Львів, ул. Сикстуська ч. 43. 6.

Др Стефан Брикович

відкрив адвокатську канцелярію
в Тернополі. 14—30

Оператор Др Яків Зельцер

повернувся і мешкає тепер ул. Фредри ч. 7. Ор-
дионує від год. 8—10 і від 3—5. Телефон 298.
ч. 100

Лікар

Др В. Янович

вернувся і ордионує в Станиславові дім п. Хо-
ванця коло пошти. 137 6—15

ОГОЛОШЕННЯ.

Надзирна Рада Товариства кредитового
„ВЛАСНА ПОМІЧ“ в СТАНИСЛАВОВІ
ухвалила від дня 1-го липня 1918 платити за
випадки щадничі 3 і пів проц. 176Фільварок в Страшевичах, повіту
старо-самбірського, єсть
до винайму на протяг 6 літ від 24-го марта
1919-го року. — Поля орного і сіножатий о-
коло 300 моргів. Будинки господарські в до-
брім стані. — Близька відомість у Впр. о
Кипріяна Хотинського в Ярославі. — Інте-
ресенти звольте зараз зголошувати ся. 178Краски для фарбовання одяжі
і матерій

звісної, найліпшої маркі

„Текля“ (Tekla)

лі всіх красках; для відпродавців по К 30—
за 100 пачок franco за посліплатою, — при
більшій відборі відповідний рабат. — Най-
менша висилка 140 пачок в картоні. Замовле-
ня на адресу заступника фірми:С. Л. Шнейдер. Львів, Стрілецька пл. 2.
S. L. Schneider Lemberg Strzelecki platz 2.
168

Краєвий Союз

для збуту худоби в Львові, ул. Осесолінських
ч. 15. Потребує сейчас вправної машиністки
до машини „Мерцедес“ і 3 сили бюрові до
бухгалтерії і маніпуляції. — Власноручно
писані подання патентів приймає Дирекція
кожного дня до 12-ої рано. 165 2—3

Управителя магазину,

відповідно образованого, з практикою, диспо-
нуючого кавцією або іншим забезпеченем ма-
гетковим прийме „Торговельна Спілька в Бібр-
ці (коло Львова)“ сейчас за винагородженням
після умови. Зголошення посилати до Управи
Спільки. 170 1—3Пошукуєсь панни до писа-
ня на машині за доброю
заплатою. Зголоситись під
„Машина“ до Адм. Укр.
Слова, Львів вулиця Сик-
стуська ч. 21.

Від адм. „Укр. Слова“

Вп. предплатників просимо о надісланє за-
лягаючої предплати.Без операції радикальна поміч для
найзастарілих і найнебезпечніших
терпінє пропуклини. — Прошу жада-
ти ново виданої брошури gratis і franco від
спеціалісти ц. к. патент. бандажів на пропук-
лину М. Фрайліха Львів, Городецька ч. 35.
(Власний дім).

Важне признание

найбільшого лікаря і гігієністи, винішної
добі, для лікаря пропуклини М. Фрайліха.Наш почитаний член М. Фрайліх, славний
пропуклиновий лікар у Львові, відзначений
нашим почитним дипломом за заслуги нау-
кові в області лічництва і золотою медалею
на III. міжнародній виставі, одержав власне
залучений документ, присланий на його руки
через нашого почитного президента, Проф. Др.
мед. Едварда Райха, дир. і віцепрезидента Ці-
сарської Л. С. Академії.

Лист сей звучить:

ВП. Товаришу!

Кождий лікар і гігієніст, котрий поста-
вив собі за ціль зменшенє числа операцій хі-
рургічних, мусить спитати ся з признанєм, як
добродій людскости. Особливо дотичить то
недуг пахвинових, як досвідченє каже, що
більша часть тих хорих, піддаючих ся опера-
ції умирає, як по операції приходить до здо-
ровля. Отже мусить прийти до того, щоб
хорих таких лічити без операції. Особливо той
спосіб терапії здаєть ся тішеть ся далеко ліп-
шими вислідами, як дотеперішні методи опе-
раційні.З поміж багато метод, в найновіших
часах уживаних, а маючих на ціль уздоров-
ленє терпінних на кілкову пропуклину без
застосовання операцій, щоб оминати в той спо-
сіб небезпеку, метода Пана М. Фрайліха у
Львові, провадить найкраще і найліпше до
цїлі. Є річю конче потрібною, щоб ту мето-
ду витолковану в недавно тому виданій бро-
шурі, взято поважно під розвагу, щоб за її
помічю, багато соткам людей повернути ціл-
ковите здоров'є і ошадити їм небезпекі кро-
вавої операції.Уважаю за свій обов'язок висказати при-
людно то мое глибоке переконанє.

З поважанєм

Dr med. phil. scient. et. lit. Reich
Universitäts-Prof. etc.

Nieuport-Bains в Бельгії, 19 січня 190. 7

Канцелярія адвоката

Ів. Сас Комарницького

радинна двора

у Львові, вулиця Словацького ч. 6.

провадить процес реабілітаційні невинно
засуджених через військові суди, та процес
о відшкодованє за певовинні засуди. Интер-
венує в дотичних Центрах в справах о
беззворотні субвенції на відбудову знищених
війною господарств, (будинки, знаряди дома-
шні, інвентар і т. п.) виробляє воєнні позич-
ки, провадить справи о чинити воєнні, спра-
ви причинкові у всіх трох інстанціях, підмоги
для осіб і родни по цивільних ранених і вбо-
тих підчас війни та взагалі приймає всякі
інші справи, входячі в обсяг права.
2—12 146

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:	В краю і державі:	За границею:
На рік 44—К.	56—К.	На Україні 56 карб.
„ півроку 22— „	28— „	В Німеччині 56 мар.
„ чвертьроку 12— „	15— „	В інших державах 84 фр.
„ місяць 4— „	5— „	

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1.50 К.;
в редакційній частині перед або по новинках 2 К. Некрольога 2 К. Слова тов-
стим друком подвійно. Оголошення на суботу і неділю подвійно. Постійні ого-
лошення за особною умовою.